

KINTA KOLUMNA

LA REIALESA VISTA EL NORTE DE ESPANYA

Els 15 minuts que la princesa Eleonor ha trepitjat Girona

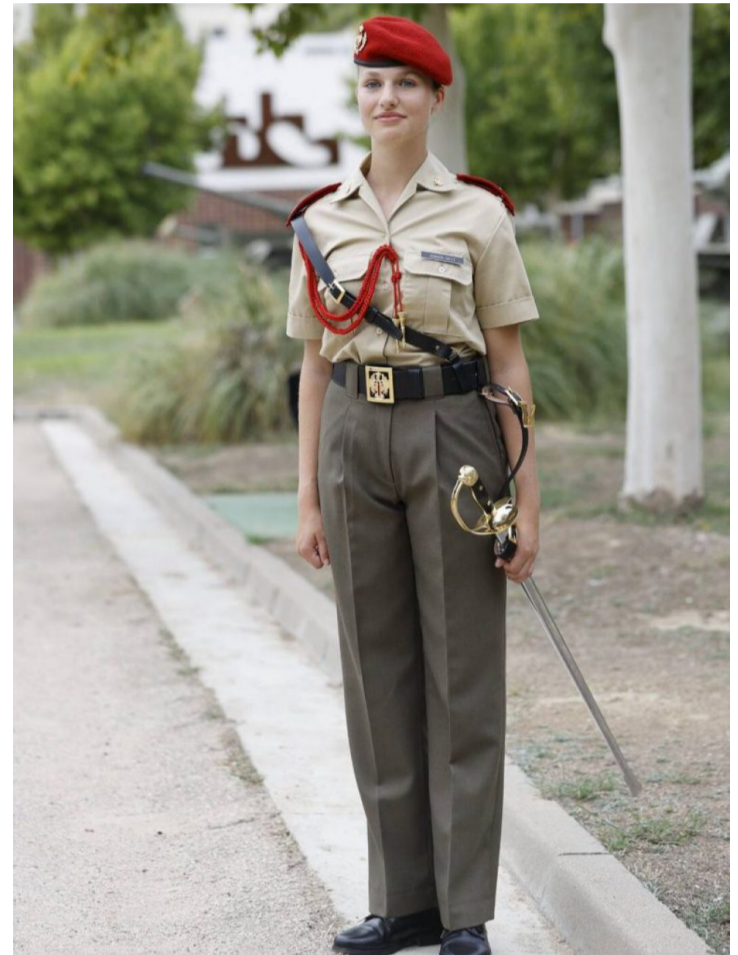
Poca gent es recorda que Girona va declarar-se ciutat antimonàrquica allà en aquells temps del procés d'independència catalana. Uns anys després hi ha qui obra per que la reialesa torni a figurar. I clar, és el torn de la princesa i futura reina a fer el pas. Si el seu pare va ser l'expulsat jo seré la benvinguda. Els parlaré en català, que s'han pensat! Es creuen que només són ells qui el parlen? La noia té caràcter, no hi ha cap dubte. El seu somriure obre portes dels qui ja en són súbdits mesells. Així, la breu recepció a la Fundació Princesa de Girona s'ha produït en un context gairebé de clandestinitat i lluny de la premsa i s'emmarca dins de la voluntat general de la Zarzuela de refer el contacte amb el territori català i, particularment, amb la ciutat de Girona. L'estratègia no els ha estat fàcil, tenint en compte la disconformitat de les institucions catalanes i la recent presa de possessió del nou alcalde de la vila gironina, Lluç Salellas, de la llista de la CUP, Guanyem.

I clar, i què havien de fer més, una vegada acabada la missió reial amb èxit? Doncs un petit remojon a la platja. I al vespre lluir en els premis, a Caldes de Malavella, com aquell qui diu: en la intimitat. Inefable i incomprès, Ferran Adrià també hi ha participat oferint una visita guiada pel Museu El Bulli, per aprendre a les dues princeses, la futura reina i la germana, la història de

l'antic restaurant de Roses que va revolucionar la gastronomia mundial. I tot s'ha acabat amb una vista al paradisiac cap de Creus. De fet, el 2004, ell va ser l'encarregat d'elaborar el menú que es va servir el vespre del casament dels actuals reis, al Palau del Prado.

La cerimònia de entrega dels Premis Princesa de Girona 2024 ha tingut lloc al poble més infernal de la Costa Brava, Lloret de Mar. De fet és difícil entendre de que van aquests premis però ho intentem esbrinar. La Fundació té com a objectiu esdevenir un referent per als joves, un espai d'aprenentatge, coneixement, diàleg i trobada, amb les eines i els recursos necessaris per assolir l'èxit, generant així una gran comunitat de talent. Bé, cal dir que això queda bé. Una bona nota pel redactat. Ja hi

revindrem però... De moment una visita al taller de l'escultor Jaume Plensa, a Sant Feliu de Llobregat (Barcelona), el taller de l'escultor més divo internacionalment parlant. L'artista, que normalment parla ben poc, tampoc es va esplaiar massa. Un regal, en petit, a cadascuna i al carrer que tinc molta feina... Val a dir que la princesa ho va intentar però l'home és morrut de mena.

I per acabar aquestes jornades tan intenses, la traca final. Ella va provar de parlar amb joves artistes, aquells que veuen l'espai urbà com una eina d'integració a la comunitat i de canvi social i polític. Una trentena de joves que no semblaven entendre que coi hi feien allà. Els programes de la Fundació, que busquen donar suport i promoure el desenvolupament personal i professional no els feien ni fu ni fa. Els discursos sobre ajudar-los a assolir el seu màxim potencial i a convertir-se en agents de canvi positiu en la societat estava buit com els gots de ginebra que s'havien begut. Tot plegat un sense sentit però en aquest cas reial.

La cosa no anava bé per la princesa i llavors van aparèixer els seus pares. Els reis-papes saben com manegar aquestes situacions. Van agafar el problema per la rel, van fer que parlessin els d'un grup consultiu per que avansessin temàtiques que preocupin als joves. Aquí la cosa es va desfermar, la meitat dels joves dormia la mitja mona. L'altra meitat provava de lligar amb el veí o la veïna. La princesa també s'estava avorrint. Li hagués agradat tenir un flirt amb un noi ben plantat però aquest va resultar ser el tímid de torn i no es va atrevir a fer el pas que la princesa desitjava.